

denfor Udvalget faldet sammen med Opfattelser, som vilde anse det for uheldigt, om Udvalget angaaende Prisaftalerne skulde komme til at arbejde som en Priskontrolkommission med Ret til at godkende Priser og Aftaler.

Nr. 9 er en Følge af Ændringsforslag Nr. 2.

Nr. 10 gør Spørgsmaalet om Bøde fakultativt for Domstolen og afhængigt af hver enkelt Sags særlige Omstændigheder.

Nr. 11 foreslaar, at de eventuelle Dagbødernes Minimumsbeløb nedsættes fra 50 til 25 Kr.

Nr. 12 er en formel Ændring.

Nr. 13 fastslaar, at Udvalget selv skal antage sin Medhjælp.

Nr. 14 fastsætter en Forlængelse af Lovens Gyldighedsperiode med 2 Aar.

Følgende Medlemmer af Flertallet:

Ludvig Christensen, P. Christensen, Henriette Crone, Gunnar Fog-Petersen, Albert Jensen, Lewinsky og Carl F. Madsen, kunde have ønsket Lovforslaget vedtaget, som det var fra Folketingets Haand, formet af Partiet Venstre og vedtaget med Tilslutning fra dette Parti, Socialdemokratiet og det radikale Venstre. Naar man ikke desto mindre fra Partiet Venstre i Landstinget har krævet Forslaget ændret, kunde vi have ønsket, at det ogsaa var kommet til at omfatte „Tjenesteydelser af selvstændige erhvervsdrivende og af væsentlig Betydning for Almenheden“. Man vilde herved have imødekommet et Ønske fremført for Udvalget af Industriraadet, og som desuden ofte er kommet til Orde fra ledende Side i vort Landbrug. Vi finder det uheldigt, at en Lov om Prisaftaler, der har til Hensigt at begrænse Dannelsen af aabenbart urimelige Priser, skabt af Truster, Karteller og lignende Sammenslutninger af monopolagtig Karakter, begrænses til at omfatte Prisen paa Varer og ikke medtager saadanne Tjenesteydelser, hvis Pris fastsættes ensidigt af Erhverv, hvis Udøvelse er monopoliseret.

Vi maa ligeledes beklage, at Lovforslagets § 4, 2det Stykke, udgaar. Her

var skabt en Mulighed for, at Prisaftaler, der maatte antages ikke at have forvoldt den forbrugende Almenhed større Skade, eller som kun havde virket i kortere Tid, kunde ændres eller offentliggøres i Forstaaelse mellem det i § 2 omtalte Udvalg og den anklagede Sammenslutning af monopolagtig Karakter. Vi maatte finde det praktisk, at en saadan Udvej stod aaben til at bringe en urimelig Prisdannelse ud af Verden enten ved Ændring af det uheldige Forhold eller ved Offentliggørelse, uden at Sagen blev bragt for Domstolene.

Da det imidlertid her saa lidt som paa det ovenfor nævnte Omraade har været muligt for os at finde Ørenlyd for disse sikkert af store Dele af vort Erhvervsliv paaskønnede Bestemmelser, har vi dog ment, at Hovedbestemmelsen i Forslaget: et uafhængigt Udvalgs Ret og Pligt til at undersøge og ved Domstolenes Hjælp at bekæmpe urimelige Prisdannelser af den Art, som Lovforslaget omfatter, er saa vigtigt for en sund økonomisk Udvikling i vort Land, at man har maattet tage, hvad der kunde opnaas, og da Lovens Varighed tillige forlænges fra tre til fem Aar, mener vi det rigtigt at indstille Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, det vil faa efter Vedtagelse af nedenstaaende stillede Ændringsforslag, hvortil vi er Medforslagsstillere.

De øvrige Medlemmer af Flertallet:

J. V. Christensen, Johs. Clausen, Gisselbæk, N. K. Kristensen, Stensballe og Villemoes, ønsker at gøre gældende, at det for os har været af afgørende Betydning at følge tre Hovedlinier: at værne Forbruget mod økonomiske Virkninger af usunde Prisaftaler, at støtte det sunde Erhvervslivs frie Udvikling mod Tryk af Truster o. lign. og at lægge Trustlovgivningen saaledes til Rette, at ethvert Posekigersystems Indførelse modvirkes.

London-Resolutionens principale Krav: at „en Regulering ikke bør betyde noget